

ABSTRAKT

V souvislosti s událostmi Arabského jara v roce 2011 došlo k významným politickým změnám ve státech zejména v regionu severní Afriky. Mezi státy, ve kterých rozsáhlé protesty zapříčinily svržení dosavadního autoritářského režimu a započaly demokratizační procesy, se nacházel také Egypt, jemuž se práce podrobně věnuje v případové studii. Obecně řečeno se tato práce zabývá analýzou civilně-vojenských vztahů ve státech charakterizovaných nízkou úrovní politické kultury. Primárně se zaměřuje na společnosti procházející demokratizačním procesem, kde armáda tradičně zaujímá silnou pozici ve státě, a tudíž se tak často stává klíčovým aktérem stojícím v čele tranzice. Za hlavní předmět zkoumání je stanovena role armády v době přechodu k demokracii. Zároveň si práce pokládá několik výzkumných otázek, zaměřených jednak na pozici armády ve státě, jednak na pohnutky rozhodující o případné vojenské intervenci. V druhé části je podrobně analyzován vybraný případ civilně-vojenských vztahů v Egyptě prostřednictvím pěti stanovených faktorů, a to ve dvou rovinách: konceptuální a intervenční. Cílem této práce je objasnit, které faktory determinují silnou pozici armády v daném pretoriánském státu, jaké pohnutky ji vedou k vojenské intervenci a z jakých důvodů armáda zastává pozici arbitra a nesnaží se o uzurpaci moci.